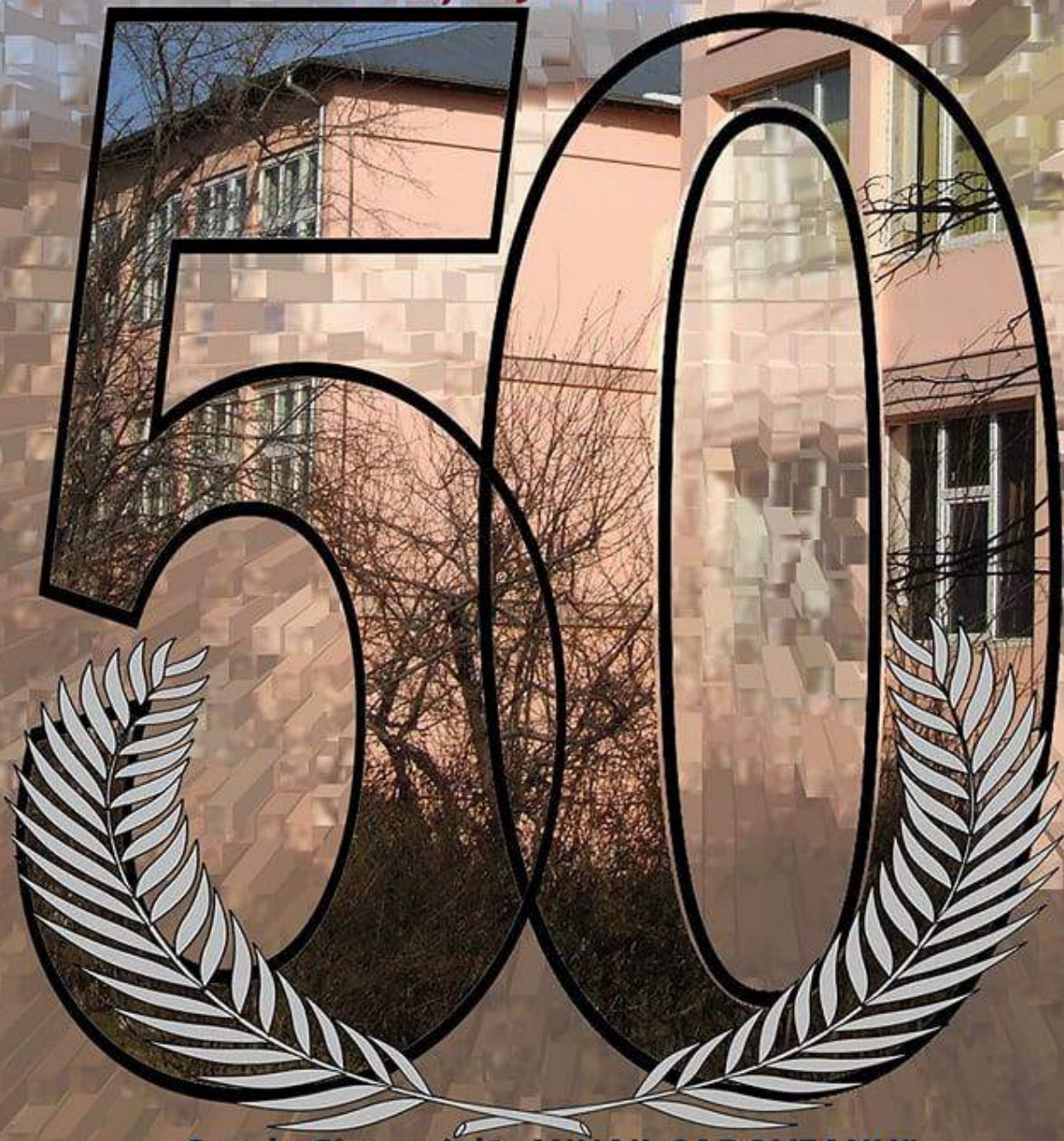

MOZAIC

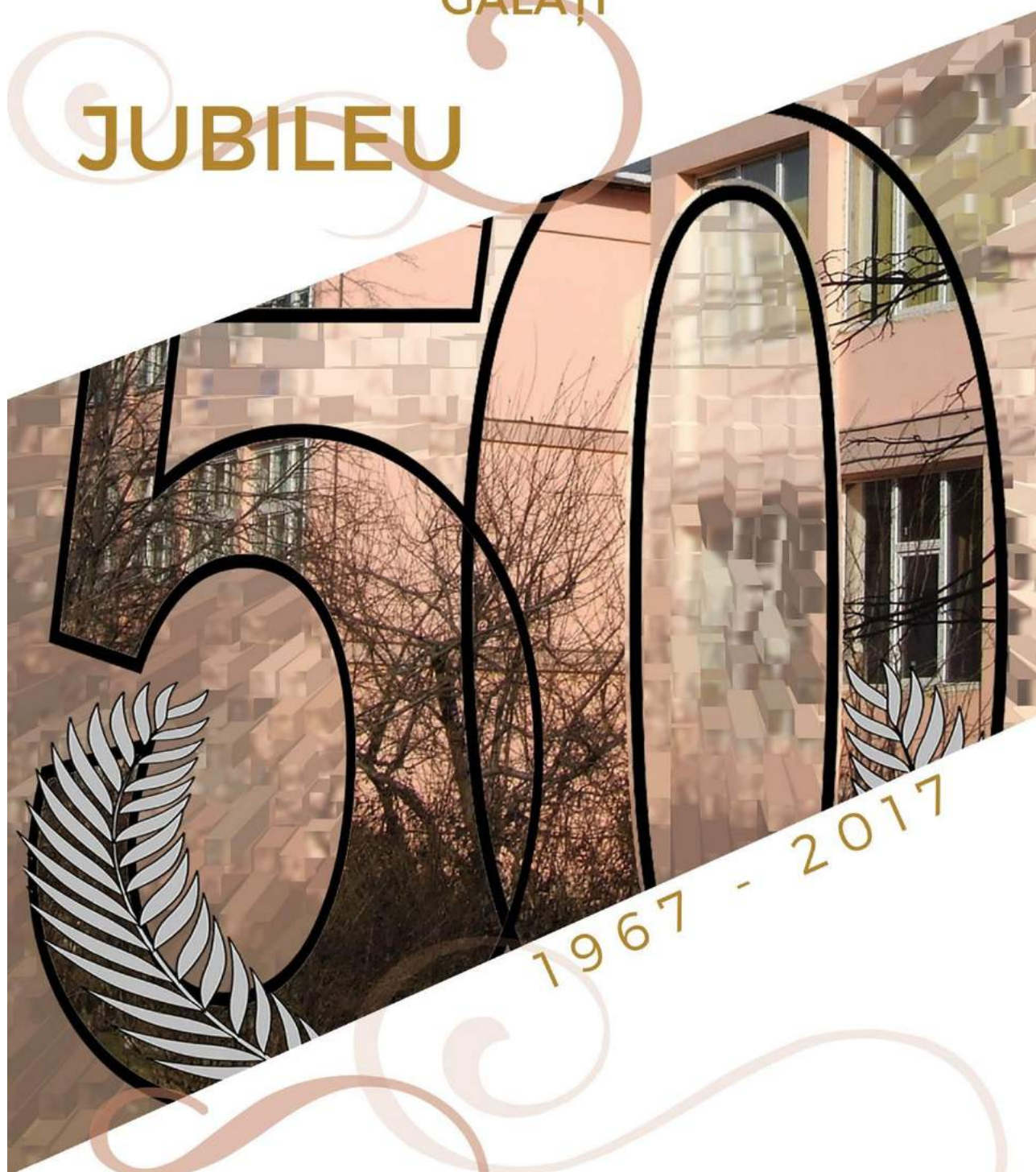
-ediție jubiliară-

Școala Gimnazială „MIHAIL SADOVEANU”
2017

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAIL SADOVEANU”
GALAȚI

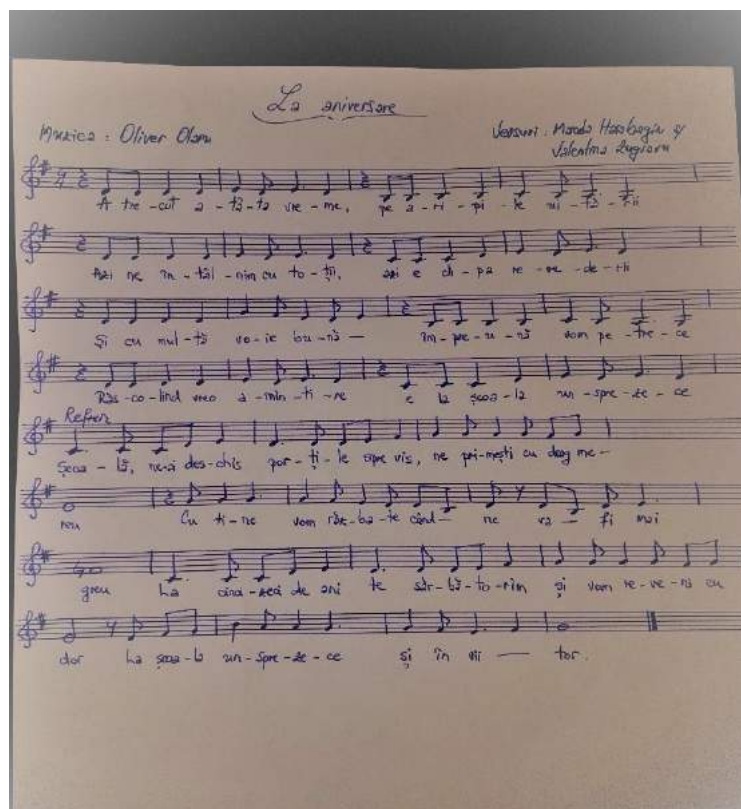
JUBILEU

CALITATE ȘI PERFORMANȚĂ

CUPRINS

<i>1. Imnul școlii.....</i>	3
<i>2. Profesorii școlii....gânduri împărtășite.....</i>	5
<i>3. Școala în sufletul absolvenților.....</i>	18
<i>4. Rezultate cu care ne mândrim.....</i>	28
<i>5. Directorii școlii.....</i>	33
<i>6. Șefii de promoție.....</i>	34
<i>7. Colectivul școlii la jubileu.....</i>	37

LA ANIVERSARE

Muzica: Oliver Olaru

Versuri: Marcela Harabagiu și

Valentina Zugravu

elaborare partitură muzicală: prof. Gîdei Carmen

A trecut atâta vreme, pe aripile uitării.

Azi ne întâlnim cu toții, azi e clipa revederii.

Și cu multă voie bună, împreună vom petrece,

Răscolind vreo amintire de la ȘCOALA UNSPREZECE.

Refren:

Școală, ne-ai deschis porțile spre vis, ne primești cu drag mereu.

Cu tine vom răzbate când ne va fi mai greu.

La 50 de ani te sărbătorim și vom reveni cu dor

La ȘCOALA UNSPREZECE și în viitor.

Zeci și zeci de generații au sorbit seva științei.
Zi de zi le-au fost alături dascălii și cu părinții.
Renăscând în libertate, școala mea de nota 10,
Sadoveanu Mihail e tot ȘCOALA UNSPREZECE.

Braț la braț cu veșnicia ne privesc acum din astre
Oameni ce-au pus temelie la prestigiul școlii noastre.
Când lumina Ta prea sfântă, îmbrăcând Pământul, trece,
DOAMNE, binecuvântează toată ȘCOALA UNSPREZECE.

Ani vor trece și alți dascăli vor obține noi victorii,
Generații viitoare vor schimba aspectul școlii.
Continuatorii noștri vor munci, se vor întrece,
Cu iubire și mândrie pentru ȘCOALA UNSPREZECE.

Profesorii școlii....gânduri împărtășite

File din istoria unei...familii

În ianuarie 1967, 34 de cadre didactice începeau un nou drum, într-o nouă școală din Țiglina III: Școala Generală Nr.11, care adunase elevi cât pentru 20 de clase. Beneficiind de un colectiv inimos, școala a progresat rapid, numărul elevilor a crescut și, astfel, în 1975 este inaugurat și al doilea corp cu săli de clasă, numit astăzi, de elevi, părinți și profesori „Școala mică”. Sala de sport, printre cele mai mari din oraș și în prezent, a fost dată în folosință în 1977, în același an în care a fost amenajat și terenul. Au urmat laboratoarele de fizică, chimie, biologie, biblioteca, ateliere de bobinaj, lenjerie, tricotaje și tâmplărie.

Generosul spațiu de care beneficiază instituția a fost împrejmuit începând cu anul 1978, iar în 1981 au fost înființate clase afiliate a IX-a și a X-a, care, după 1990, au devenit clase complementare de 2 ani, cu profil bobinaj, tâmplărie, cizmărie, lenjerie și tricotaje.

Pentru a se încadra în trend-ul anilor 90, pe 8 noiembrie 1995, școala își ia numele de „Mihail Sadoveanu”, nume pe care, după o perioadă în care s-a numit Școala Gimnazială Nr.11 „Mihail Sadoveanu”, îl poartă și astăzi.

La cea de 30-a aniversare, funcționau în școală 63 de clase, cu un total de 1760 de elevi, îndrumați de 89 de cadre didactice. Zece ani mai târziu, în 2007, cei 821 de elevi existenți erau repartizați în 35 de clase, iar cadrele didactice erau în număr de 54. Astăzi, la jubileu, în condițiile scăderii masive a populației școlare, a competiției din ce în ce mai puternice între școli, Școala „Mihail Sadoveanu” se menține printre cele mai mari școli gimnaziale gălățene, cu 31 de clase (18 învățământ primar, 13 gimnaziu), 850 de elevi și 48 de cadre didactice. Elevii beneficiază de 2 corpuri de clădire cu săli de clasă, sală de sport, teren de sport cu gazon sintetic, acoperit cu balon, teren de volei, ore în aer liber desfășurate în spațiile amenajate în grădina școlii, o bibliotecă cu peste 18.000 de volume, cabinet medical, cabinet de consiliere psihopedagogică, laboratoare de fizică, chimie, biologie, informatică, AeL, atelier de lectură și, nu în ultimul rând, de un valoros colectiv didactic, format din 48 de profesori și profesori pentru învățământ primar (1 cu doctorat, 34 cu gradul I, 4 cu gradul II, 8 cu definitivat, 1 debutant, 6 metodiști ai Inspectoratului Școlar Județean, 1 metodist al Casei Corpului Didactic, 4 mentori de practică pedagogică, 1 membru în Corpul de Experți al Corpului de Control al Ministrului Educației Naționale, 9 membri în Corpul

Național de Experți în Management Educațional, 4 membri în consiliile consultative pe discipline ale Inspectoratului Școlar Județean).

În cel de-al treizeci și cincilea an de existență a școlii, la 1 septembrie 2002, timidă și cu mari emoții, pășeam pentru prima dată în cancelaria acestei instituții. Nu voi uita niciodată atmosfera din acea zi, imaginea noilor colegi care umpleau sala, care fremătau la emoția revederii și își împărtășeau impresii din concediul abia încheiat. Aflasem deja că noul meu loc de muncă era o școală în care nu se accepta lucrul pe jumătate făcut, în care exigența era la ea acasă, că nu „scăpai” fără a face proiecte de lecție, dacă erai debutant și ...cam atât. În aceste condiții, nenumărate întrebări fără răspuns se perindau prin mintea mea, în timp ce urmăream, curioasă, tot ceea ce se întâmpla în cancelarie: „voi reuși să mă integrez?”, „voi fi la înălțimea profesională a acestor oameni?”, „cum sunt elevii acestei școli?”, „așa elegante sunt mereu aceste doamne sau doar astăzi?” etc. Răspunsurile le-am aflat pe parcurs, am reușit să mă integrez, am evoluat profesional, am descoperit elevi foarte buni și plini de energie pozitivă, am descoperit că eleganța este o caracteristică a personalului școlii și tot în timp am aflat și multe altele: am aflat ce înseamnă seriozitatea, profesionalismul, competența, devotamentul față de profesie, exigența față de propria persoană, permanenta nevoie de formare profesională, competiția. Am admirat întotdeauna și încă mai admir energia elevilor și dascălilor acestei școli, permanenta implicare în activități și proiecte, excelentele rezultate obținute an de an, standardele înalte de la care nu se face rabat.

Au fost 15 ani cu sușuri și coborâșuri, cu bune și rele, cu reușite și obstacole, cu satisfacții și dezamăgiri, așa cum e viața unui om și cum e viața unei familii. Pentru ca da, aici, la Școala „Mihail Sadoveanu”, e o mare familie: elevi, cadre didactice, personal auxiliar și nedidactic. Întotdeauna, de câte ori am avut ocazia, chiar și în momentele mai puțin bune, am declarat cu mândrie că lucrez la Școala 11. Sunt mândră că fac parte din această familie și e o mare onoare, dar și o imensă responsabilitate că în ultimii 9 ani m-am aflat la conducerea acestei școli, care va rămâne pentru totdeauna în sufletul și în amintirea mea locul unde am devenit EU.

Director, profesor Gina Brînzan

Gânduri la ceas aniversar!

De câte ori ni se întâmplă ceva deosebit în viață, primim acest fapt cu bucuria împlinirii noastre ca ființe efemere, într-o lume în care vârtejul cotidian ne amestecă amețitor zile și nopți, valori și deșertăciuni, amăgiri și certitudini. Octavian Paler spunea că *„orice evocare devine în mod fatal o istorie șoptită a momentului în care amintirea începe să vorbească”*.

Sărbătorim astăzi, împreună, istoria celor 50 de ani de existență a școlii noastre.

Cuvântul **școală** ne duce, în primul rând, cu gândul la acel loc unde fiecare își începe sau și-a început călătoria spre cunoaștere, o cunoaștere încărcată de taine pe care nu le poate bănuși nici cel ce pășește timid spre învățătură, dar nici cel ce are menirea să dirijeze acest mers al învățăcelului. Școala este locul în care învățăm, înainte de toate, că spiritul și bogăția lui sunt cele care dau măsura noastră și a faptelor noastre. Învățăm unii de la alții că adevăratele valori transcend vremurile și nu pier odată cu ele. Învățăm unii de la alții că, împărtășind adevăratele valori, devenim mai bogați.

Încrustarea pe răbojul vremii a celui de-al 50-lea an de existență a școlii noastre, oferă plăcutul prilej, pentru absolvenții acestei școli și pentru zeci de profesori, din trecut și de azi, să-și îndrepte gândurile spre școala care le-a luminat calea vieții, le-a oferit posibilitatea de a deveni oameni de caracter, prețuiți și respectați la locurile lor de muncă și în viața socială. Retrăind cele mai plăcute crâmpene din viața de elev sau de profesor, mai tineri sau mai vârstnici, ne simțim fericiți că am ajuns să sărbătorim acest eveniment și să ne bucurăm de progresele și realizările școlii în care am învățat din bănci sau am predat la catedră.

Și astăzi, ca și odinioară, ne mândrim cu elevii noștri, care an de an câștigă premii importante la olimpiade și concursuri școlare sau intră la licee de prestigiu, ducând mai departe renumele câștigat de școala noastră în ani de muncă statornică și serioasă. Suntem convinși că aprecierea de care se bucură școala, este, în fapt, recunoașterea unei munci făcute cu dăruire și responsabilitate, cu o mare investiție afectivă, cu răbdarea și puterea de a lua lucrurile din nou de la capăt, până la reușită.

Toate demersurile întreprinse de școală în numele învățaturii și al educației, pe care cu dăruire și competență le-au desfășurat în tot acest timp colegii noștri din alte generații, profesorii de azi, și nu numai, elevi și părinți, autorități locale și comunitare, au avut o unică finalitate: o bună pregătire a celor ce ne vor urma.

Împreună cu colegii mei, cadre didactice sau personal auxiliar ne-am străduit să tindem spre o școală de rafinament și bun-gust, spre o pepinieră de calitate pentru treapta următoare de învățământ și susțin cu toată convingerea că am reușit.

Acum, când unii cred că școala nu mai este far și că lumea în care trăim dezvoltă și încurajează nonvalorile, noi, profesori, părinți, elevi și reprezentanți ai autorității locale, spunem că dacă se cultivă valori precum respect, egalitate, solidaritate, libertate atunci școala poate fi temelia de bază pusă la construcția unei personalități umane non-violente, non-represive, non-ofensive.

**Director adjunct,
profesor inv.primar Tirim Rodica**

La ceas de sărbătoare

Sunt tentată să cred că timpul în care se măsoară istoria și devenirea unei școli este în mod esențial diferit de acela înregistrat prin succesiunea fragmentelor sau secvențelor cuantificate de orice ceasornic sau calendar. Timpul în care se măsoară istoria unei școli este mai curând un timp ce-mi amintește de timpul sacru despre care mărturisește cu convingere erudită Mircea Eliade. La limită, istoria și devenirea unei școli transcend continuumul spațio-temporal, înscriindu-se, firesc, pe traiectoria surprinzătoare a eternității.

O școală din eterogenul și frământatul peisaj educațional românesc împlinește 50 de ani. Nu este deloc puțin lucru! Jumătate de secol de evoluție pe traiectorii dintre cele mai sinuoase și surprinzătoare, de rigori ale istoriei asumate cu demnitate și curaj, de eforturi convergente și tot atâtea sacrificii puse în slujba educației, a culturii și, mai ales, a formării caracterelor, de itinerarii și destine îngemănate, de călătorii întreprinse, umăr lângă umăr, de dascăli, magiștri generoși cu propria cunoaștere și discipoli, învățăcei curioși. Este un moment de sărbătoare pentru comunitatea școlară intitulată Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu”, o comunitate din care mă bucur că fac parte, o comunitate în care cred și în care îmi pun speranțele. În astfel de circumstanțe, cuvintele își vădesc neputința, își deconspiră statutul de mijloc imperfect al comunicării, aproximând doar anvergura unor astfel de momente. Mă rezum la a spune doar: La mulți ani, Școlii Gimnaziale „Mihail Sadoveanu”! La mulți ani, vouă, tuturor celor care așezați piatră peste piatră, efort după efort, la zidirea acestui minunat templu al educației! La mulți ani, distinși colegi, minunați elevi și părinți!

prof. Aura Nicoară

Elev, profesor, părinte, director adjunct

În toamna lui 1981 pășeam încrezătoare și plină de curiozitate pe poarta Școlii Generale nr. 11 unde urma să îmi petrec următorii 8 ani ca elev. Nu știam atunci că vor fi nu 8 ani, ci 22 în care voi avea emoțiile unui nou început în fiecare septembrie alături de multe generații de copii frumoși.

În primii opt ani pe băncile școlii m-am format ca om, am acumulat cunoștințe, am legat prietenii și am ajuns să apreciez profesia de dascăl, alegând la maturitate să mă întorc în aceeași instituție ca profesor de matematică. Oameni deosebiți am întâlnit în această școală și ca elev și ca

profesor. Copiii ce mi-au fost elevi au apreciat, ca și mine, dăruirea cadrelor didactice, căldura lor sufletească și calitatea actului educațional.

Când ca părinte am fost întrebată de doamna învățătoare Maria Manolache ce așteptări am ca mamă a unui copil de 6 ani, viitor elev, de la școală am răspuns fără ezitări că îmi doresc ca fiul meu să vină cu drag la școală, așa cum am venit eu cu 30 de ani în urmă zi de zi. Și dorința mea a devenit realitate mulțumită omului minunat ce i-a fost dascăl copilului meu.

Ca director adjunct, timp de 6 ani, am încercat să ajut școala să "crească" în comunitate, să ajungă în topul școlilor din Galați și să rămână acolo. Împreună cu toți colegii mei de cancelarie am reușit acest lucru.

Cu mândrie am numit, numesc și voi numi Școala Gimnazială "Mihail Sadoveanu" ȘCOALA mea, a doua mea casă pentru aproape un sfert de secol.

prof. Diana Gregoretti

Cum orice lucru are un început, dar și un sfârșit și activitatea mea a început în 1969 și s-a terminat în 1999. De atunci, au urmat amintiri, amintiri...Ele au fost dintre cele mai frumoase pentru că și activitatea mea a fost plină de bucurii, de realizări de-a lungul celor treizeci de ani.

De fiecare dată intru în școală cu emoție. Caut să cuprind cu privirea școala în ansamblul ei, holurile sau clasele, dacă sunt libere, pentru a mă întâlni cu colegii pe care îi mai cunosc.

O întâmplare îmi persistă în minte: într-una din vizite am intrat și în cancelarie, pe care am găsit-o aproape goală, fiind doar doi profesori care, curioși, m-au întrebat dacă caut pe cineva. Am fost tentată să spun: „pe mine”, dar cu ochii amintirilor priveam scaunele goale ca să mă regăsesc pe vreunul din ele pe mine, în timpul activității. M-a cuprins un sentiment de tristețe pentru că „eu” după 30 de ani de muncă în școala aceasta, acum eram o necunoscută, dar foarte mândră că am făcut parte din acest colectiv.

Am plecat de la școală tristă, dar în fața școlii m-am întâlnit cu un vechi prieten care m-a recunoscut și m-a însoțit mai departe. Era „drumul” pe care l-am străbătut de nenumărate ori și care mi-a rămas prieten chiar și atunci când „săptămâna pietonului” ne forța să-l alegem tot pe el până acasă.

Acum, la ceas aniversar, doresc cadrelor didactice din această școală dorință și putere de muncă, iar celor „plecați” dintre noi, odihnă veșnică.

Luca Vița, învățător pensionar

Școala „Mihail Sadoveanu” – școala mea de suflet

Se consideră că școlile sunt precursorii civilizației noastre. Prin tot ce înfăptuiește tandemul profesor – elev conștient, adaugă o pietricică mult discutatului edificiu numit EDUCAȚIE. Dar mai puțin și puțini conștientizează că școala este o provocare majoră, o căutare de sine permanentă. Ce a însemnat și ce înseamnă Școala noastră pentru orașul nostru este treaba celor care fac sau au făcut o monografie cu tot ce înseamnă istorie, statistici, realizări. Prin urmare, voi face doar câteva mărturii de suflet.

În anii 50 ai secolului trecut, zona unde se află astăzi Școala „Mihail Sadoveanu” cuprindea câteva străzi aparținând cartierului Gheorghe Doja sau Cartierului Bisericii ”Sfântul Vasile”. Aș enumera străzile Răzoare, Dumitru Marinescu (Bragadiru), Eremia Grigorescu, Cluj. Dincolo de strada Răzoare se întindea câmpul. Câmpul cuprindea hectare întregi de pământ cultivat cu cereale, legume, viță-de-vie, pomi fructiferi. În cartier exista o grădiniță, condusă de doamna educatoare Mustață, apoi de fiica acesteia, doamna Lica (așa îi ziceam noi). Fiind generația de după război, noi copiii primeam obligatoriu untură de pește necesară prevenirii rahitismului. Singura școală era Școala Generală nr. 13, apoi nr 10, o școală mare construită din cărămizi (la roșu) provenite de la fabrica de cărămizi și țigle și donate de domnul I. Miron, proprietarul fabricii. Tot de aici proveneau și cărămizile necesare construirii Bisericii ”Sfântul Vasile”. Școala a fost dărâmată, în locul ei înălțându-se Liceul Auto. Vis-a-vis de școală se afla o brutărie, iar mai sus, pe strada Scânteii se afla o ALIMENTARĂ și postul de RADIOFICARE ale cărui emisiuni le ascultam la difuzor sau la megafonul așezat în vârful unui stâlp de telegraf. Traversând Strada Scânteii, ajungeam la Căminul Cultural, al cărui director era domnul Movilă. Căminul avea și o bibliotecă aglomerată, pentru că majoritatea elevilor aveau fișă pentru lecturi. În acest spațiu, ne jucam noi copiii, de multe ori desculți, ronțâind în grabă biscuiți populari, zece la leu, o chiflă de 25 de bani sau o „Eugenia” de 50 de bani sau un colțuc de pâine neagră de 4 lei dubla. Jocul ne era întrerupt deseori de tancurile rusești mărșăluind și săpând brazde adânci pe Strada Scânteii.

Iată de ce dragii mei, îi mulțumesc Școlii Nr.11 pentru că m-a adoptat ca profesor de biologie. Și după cum spune Blaise Pascal, ”omul este o trestie gânditoare”. Așa că, gândesc și acum după ani, la o școală frumoasă așa cum era etichetată de inspectori. Îmi place să cred că am adăugat și eu ceva la frumosul acestei școli, măcar prin bogăția de flori pe care le-am îngrijit cu

elevii mei și de unde a pornit deja cunoscutul Program "Hortus" în parteneriat cu Grădina Botanică. În trecut fie vorba, programul a împlinit anul acesta frumoasa vârstă de 18 ani.

Și pentru că nu-mi pot imagina nicio clipă cum e să nu ai ce face, după pensie, am continuat a munci încă zece ani la catedră în paralel cu alte activități ofertante. Aș menționa colaborările cu Centrul Cultural Dunărea de Jos, cu Muzeul de Istorie „Paul Păltănea”, cu Muzeul de Științe ale Naturii și nu în ultimul rând cu revista Asociației Generale a Învățătorilor din România, Filiala Galați. De mai bine de trei ani am devenit membru fondator al ONG-ului "Galați, orașul meu".

Școala mea frumoasă nu pot decât să îți urez „VIVAT, CRESCAT, FLOREAT” pentru încă jumătate de secol de acum încolo, alături de „MOZAIC” revista pentru minte și inimă.

profesor de biologie, Ioana Stoian

**Școala Gimnazială "Mihail Sadoveanu" –
școală gălățeană cu o tradiție de 50 de ani de predare a "limbii lui Goethe"**

În România, elevii pot învăța limba germană în diferite moduri – mai exact, în cadrul școlilor cu predare în limba germană, fie ele de limbă maternă, fie școli unde se predă germana ca limbă modernă 1, 2 sau 3. Limba germană poate fi învățată ca prima limbă, a doua sau a treia, în funcție de aceasta depinzând și clasa în care se începe studiul limbii germane.

Școala Gimnazială "Mihail Sadoveanu" este una din cele 540 de școli din toată România și una din cele trei școli gălățene, ce oferă de zeci de ani predare în limba germană ca limbă modernă 2 dar numai școala noastră oferă de 50 de ani predarea în limba germană ca limbă modernă 1.

Într-o perioadă în care o limbă este tot mai cerută la interviurile de angajare, în condițiile prezenței unui număr mare de companii germane în țară, tot mai mulți părinți își înscriu copiii încă din clasele primare la școli în care se predă „limba lui Goethe”. Studiile arată clar că unul din 10 elevi studiază limba germană.

În cei 50 de ani de când se predă limba germană în această școală s-a observat o creștere a numărului de copii înscriși la clasele cu predare a limbii germane, în ultimul an solicitându-se chiar reintroducerea studierii limbii germane ca limbă modernă 1.

Studiul limbii germane în școală devine tot mai solicitat și dorit atât de elevi, cât și de către părinții acestora, care realizează cât de importantă a devenit în ultimul timp această limbă străină.

Studii recente demonstrează, însă, că în România există un deficit de personal calificat vorbitor de limba germană, iar în condițiile în care Germania și Austria sunt cei mai mari investitori din România, cunoașterea limbii germane reprezintă de multe ori un atu în vederea găsirii unui job.

Mă bucură faptul că interesul pentru învățământul în limba germană este crescut la nivelul județului nostru și că școala noastră este una din foarte puținele școli ce pot satisface acest interes.

Un alt aspect, o problemă cu care se confruntă de ceva vreme celelalte școli cu predare a limbii germane, este cel al cadrelor didactice. În școala noastră au existat doar profesori calificați de limba germană, acest avantaj reflectându-se în rezultatele foarte bune obținute de elevii școlii noastre la diferite concursuri de limba germană și în continuarea studiului limbii germane la liceu și apoi la facultate.

La Concursul Cangurul Lingvist – limba germană - s-au obținut următoarele rezultate:

Crăciun Nicola, Premiul II - faza națională, 2015	Ursu Cosmin, punctaj maxim pe județ, 2014
Palade Alexandru, Mențiune - faza națională, 2017	Petrache Irina, punctaj maxim pe județ, 2014
Crăciun Nicola, punctaj maxim pe județ, 2013, 2014	Tănase Adina, punctaj maxim pe județ, 2013
Săraru Ioana, punctaj maxim pe județ, 2013, 2014	

La Olimpiada De Limba Modernă Germană, faza județeană, s-au obținut următoarele rezultate:

Toderașcu Andreea, Premiul I, 2005	Cristea Rafaela, Mențiune, 2012
Niculiță Raluca, Premiul II, 2005	- Totolici Denisa, Premiul II, 2012
Gugiu Cristina, Premiul I, 2007, Premiul II, 2008	- Robu Vlad, Premiul I, 2013
Maftai Luciana, Premiul II, 2007	- Iancu Roxana Daniela, Premiul III, 2012
Cobzaru Bianca, Premiul I, 2008	- Ion Mădălina, Premiul I, 2012 și 2013
Mihăilescu Gabriela, Mențiune, 2011	- Ion Teodora, Premiul II, 2012 și 2013
Vieru Răzvan, Premiul II, 2011, Premiul I, 2012	- Cristea Teodora Mădălina, Mențiune, 2012
Popovici Bianca, Premiul II, 2012	- Trandafir Dragoș, Premiul I, 2016
Mormocea Daniela, Premiul III, 2012	- Andronic Lorena, Premiul II, 2016 și 2017
	- Caia Mara, Premiul I, 2017
	- Ștefu Samira, Premiul III, 2017

La examenul Goethe Zertifikat A2 au obținut certificate de limba germană următorii elevi:

Vieru Răzvan, 2011	Mihăilescu Gabriela, 2012
Popovici Bianca, 2011	Totolici Denisa, 2012
Munteanu Marius, 2011	Robu Vlad, 2012
Mormocea Daniela, 2011	Ceapă Alexandru, 2014
Cristea Rafaela, 2012	

Mulți dintre elevii școlii noastre au continuat la alte școli sau la liceu să obțină rezultate foarte bune la olimpiada de limba modernă germană și la alte concursuri:

Săraru Ioana, Premiul I, 2017; OSD
Zertifikat, Goethe Zertifikat A2, 2016
Vieru Răzvan, Premiul III, 2013, 2014, 2016,
Goethe Zertifikat B1, 2015
Mihăilescu Gabriela, Premiul II și calificat la
faza națională, 2014
Totolici Denisa, Goethe Zertifikat B1, 2016
Robu Vlad, Goethe Zertifikat B2, 2016
Ștefan Roxana Ioana, Premiul I - faza
națională, Cangurul Lingvist, 2014

Gugiu Cristina, Goethe Zertifikat B1, 2012
Mormoceea Daniela, Goethe Zertifikat B2,
2015
Popovici Bianca, Goethe Zertifikat B1, 2015
Crișan Gabriel Lucian, Test DaF, 2015
Rusin Cristina, Premiul II, 2012, Goethe
Zertifikat B1, 2011
Căldăraru Alexandru, Goethe Zertifikat B1,
2011

Doi dintre ei studiază limba germană și în prezent la facultate:

- Vieru Răzvan, Universitatea Politehnică București, Facultatea de Inginerie în limba germană, 2016
- Totolici Denisa, Academia de Studii Economice, București, Facultatea De Administrarea Afacerilor în limba germană, 2017

E adevarat că limba germană este destul de dificilă, dar și foarte căutată, iar cunoașterea acesteia devine, cu siguranță, un atu pentru oricine. În plus, Germania, una dintre cele mai mari puteri economice ale lumii este un angajator important, astfel încât cunoașterea limbii germane oferă celor care își caută un loc de muncă o șansă enormă spre reușită. Astfel încât recomand să vă începeți drumul spre reușită la școala noastră.

Sunt onorată să fiu profesor de limba germană al acestei școli și al acestor elevi minunați.

prof. Lucica Geanina Cojocaru

La ceas aniversar, gândurile mele se întorc în urmă cu 27 de ani, când pășind pragul Școlii nr.11, am fost întâmpinată cu căldură de un colectiv inimos, care a dat dovadă permanent de profesionalism, implicare în inițiative minunate, și având aspirații înalte. În aceste momente de celebrare, doresc întregului personal al școlii, elevilor, multă sănătate și viață lungă, aceeași dăruire și dragoste pentru menținerea prestigiului școlii. La mulți ani!

prof. Anton Mariana

Școala, locul ce rămâne în suflet

Ce este școala? Este o clădire mai nouă sau mai veche cu coridoare lungi și drepte sau întortochiate și misterioase, săli cu table, bănci, scaune, dulapuri, calculatoare, laptopuri, videoproiectoare, imprimante? Școala este ceva mai mult și mai altfel decât o clădire. Acest mai mult și mai altfel face ca școala să fie un spațiu viu, atrăgător care rămâne toată viața în amintirea noastră.

Școala reprezintă elevii și profesorii, necunoscute într-o ecuație al cărei rezultat îl reprezintă educația. Elevul vine la școală pentru a ști, pentru a descoperi lumea, iar profesorul îl ajută să facă asta. În primă fază, elevul vine la școală pentru că trebuie și toată lumea merge la școală, iar mai apoi descoperă ce bine te simți în mijlocul unor persoane de vârsta ta cu aceleași preocupări, dorințe, idealuri. Profesorul este acea persoană care îl călăuzește pe elev printr-un univers complicat, dar seducător care îi propune un model și îl ajută să descopere noul și să se descopere pe sine.

Școala a fost și este un subiect literar amplu, mulți scriitori au depus mărturie despre anii de școală. Textele despre școală sunt un prilej de a constata evoluția continuă a acesteia, a relației profesor-elev, dar și prilej de a consemna amintiri, de a închide în cuvânt clipa care fuge.

În “Amintiri din copilarie”, Creangă se oprește cu ironie și nostalgie asupra anilor de școală. Cine nu-l știe pe Sfantul Niculaie, pe Smărăndița, pe învățătorul ce considera bătaia “ruptă din rai” și pe Bădița Vasile cel blând și rușinos. Scriitorul evocă cu ironie și umor școala de la Fălticeni, amintind de colegi și prieteni ca mărturie a unei școli, “curat meșteșug de tâmpenie”. Școala din acea vreme însemna învățare mecanică, reguli stabilite pentru a fi încălțate și năzbâtii care mai de care mai trăznite. “Amintirile” seduc prin întâmplările evocate, dar și prin stil. Umorul, ironia, autoironia, oralitatea sunt trăsături caracteristice marelui povestitor.

Din aceeași perioadă literară și Caragiale depune mărturie asupra școlii. Ironia se radicalizează, umorul este tăios, iar nostalgia evocării dispare. Titlul “Dascăl prost” ascunde o ironie subtilă la adresa acelor pentru care școala este o “formă fără fond”, nu contează să înveți, ci să obții o diplomă.

Scriitorul Mircea Eliade își amintește despre școală în “Romanul adolescentului miop”. Viziunea asupra școlii este alta decât la Creangă sau la Caragiale. Naratorul-personaj nu-și îndreaptă ironia către școală, ci către el însuși.

Școala este un prilej de a întâlni dascăli ce-ți luminează mintea, te fac să îndrăgești mai mult un domeniu și încearcă să te formeze. Despre un astfel de dascăl povestește Marin

Sorescu în capitolul șapte al scrierii de esență memorialistică “Viața ca o pradă”. Scriitorul își amintește cu nostalgie și admirație de profesorul de istorie. Imaginea dascălului a rămas vie în amintirea sa prin felul în care știa să explice, să descifreze aventurile istorice, să-l facă pe elev să se simtă implicat. Profesorul, mic de statură, reușea să-i fascineze pe copiii care-l ascultau “cu răsuflarea tăiată”.

O serie de poezii din literatura noastră evocă școala și dascălii în diferite ipostaze. ”Dascălița” lui Octavian Goga este un exemplu mai mult decât edificator.

Pentru fiecare școala are o semnificație mai profundă, ea depășește granițele betonate ale unei instituții și se întrepătrunde cu viața, reprezintă locul unde ne-am format ca oameni, locul de unde ne-am luat energia și puterea de a ne urma propriul destin. De aceea pentru toți școala a fost, la un moment dat a doua casă, iar profesorii și colegii, a doua familie. Școala reprezintă mai mult decât învățătură și însușirea unor cunoștințe, este terenul de joacă al descoperirii și al cunoașterii.

Școala este un spirit viu ce modelează și desăvârșește ființa umană ca personalitate, atât din punct de vedere cultural cât și spiritual. Ea este ca un cufăr ferecat și totuși atât de drag tuturor căci în ea se ascund cele mai frumoase amintiri și experiențe, cei mai frumoși ani ai vieții noastre.

prof. inv. primar Matei Săndina

Amintirea unui început

Mi se pare că a trecut o eternitate de când am pășit prima oară în Școala Gimnazială nr. 11 (așa cum era denumită în 2000). Proaspăt ieșită de pe băncile facultății, sentimentele pe care le simțeam erau diverse și copleșitoare: neliniște, bucurie, acea nerăbdare provocată de începerea unui lucru nou în viața ta.

Începutul nu a fost ușor întrucât nu aveam experiența necesară și nu știam ce așteptări aveau copiii, părinții și colegii de la mine. Însă, cu trecerea anilor, am devenit mai încrezătoare în propriile forțe și am învățat ușor să relaționez frumos și creativ cu oamenii din jurul meu.

Și acum îmi aduc aminte și mă emoționează ochii plini de curiozitate și atașament al elevilor mai mici, căroră, atunci când mă întâlneau pe hol, li se lumina chipul și mă îmbrățișau

(uneori “târându-i” după mine pe holuri, atât de tare se agătau de mine). Și mai mare a fost satisfacția să-i văd devenind adolescenți și să pot fi alături de ei de-a lungul acestei transformări.

Nu am cum să dau uitării colegii pe care i-am avut pe parcursul acestor ani, cu ajutorul cărora chiar am simțit că m-am schimbat ca om. Am învățat să fiu mai tolerantă, mai apropiată de copii, mai generoasă și chiar mai ambițioasă. Lor le datorez ceea ce sunt acum, o persoană dornică să se autodepășească și să nu renunțe în calea oricăror dificultăți. Colaborarea în diverse acțiuni și activități în școală, dar și în afara ei, ne-a apropiat și mai mult. Iar atunci când am părăsit această școală acum doi ani, aveam efectiv un nod în stomac întrucât simțeam că las în urmă oameni valoroși cu care creasem momente frumoase din viața mea de dascăl.

Dragi colegi, dragi părinți, dragi foști elevi, vă mulțumesc că ați făcut parte din viața mea! Sper ca o mica parte din mine să rămână în amintirea voastră, așa cum eu nu voi putea uita niciodată oamenii minunați de care am fost înconjurată de-a lungul a 15 ani!

prof. Aniela-Ioana Moga

Pasiunea și talentul prin prisma școlară

De-a lungul anilor, olimpiada de educație tehnologică a fost de bun augur pentru elevii școlii noastre.

M-am bucurat de fiecare dată de performanța elevilor mei și îi felicit încă o dată pentru rezultatele formidabile obținute la Olimpiada județeană, precum premiul I, de către elevii: Constantin Adina, Muscalu Vlad, Mărgărit Alexandru și premiul al II-lea obținut de următorii elevi: Voicu Ciprian, Crișan Gabriel, Zală Alexia.

S-au calificat și participat la Olimpiada Națională următorii elevi: Constantin Adina - premiul I, Muscalu Vlad – mențiune, Mărgărit Alexandru, Voicu Ciprian, Zală Alexia.

Sfatul meu pentru viitorii olimpici este să încerce să își descopere pasiunile, iar apoi să le urmeze. Munca devine considerabil mai ușoară atunci când ești pasionat de ceea ce faci.

Orientarea către o școală care îți încurajează talentul și preferințele este imperativă. Bunăoară, nu este o rușine ca un elev să meargă la un liceu auto dacă îi plac mașinile și este interesat de o aprofundare serioasă a domeniului.

Într-un final, școala are un rol formator, ea nu trebuie să le ofere elevilor un nivel absurd de informație, ci să le ofere metode de procesare, învățare și aplicare a informațiilor cu care aceștia interacționează în fiecare zi.

prof. Crișan Maria

Identitate și Demnitate

România a străbătut secolele prin idealurile marilor oameni.

Aproape că nu există domeniu în care spiritualitatea românească să nu se fi exprimat.

Auzim despre olimpiade internaționale la care copiii români obțin premii cu încăpățănare, an de an. Urmărim întreceri la care sportivii români urcă pe cele mai înalte trepte ale podiumului, aflăm despre recorduri care stau mărturie pentru caracterele unor concetățeni care își depășesc limitele.

Ce important este să dăm recunoaștere muncii, valorii, autenticului!

Când auzim numele Nicolae Milescu (1674) sau Dimitrie Cantemir (1714), ne gândim la cultură, diplomație, erudiție, afirmate atât în Europa, în Rusia, în Imperiul Otoman, cât și în îndepărtata Chină.

Dacă vorbim despre George Pomutz (1850) ne gândim la cutezanța unui român care a devenit mare erou american, care s-a afirmat în Războiul de Secesiune al SUA, devenind apoi diplomat. Putem vorbi însă și despre Dora D. Istria (1869), prima româncă temerară, care a înfipt tricolorul românesc pe vârful Moench, dar a publicat și prima carte despre educația copiilor...și lista poate continua cu Emanuil Gojdu (1869) sau cu alți români care au luptat pentru afirmarea limbii române și a neamului românesc. Căci...vorba cântecului,,ce-i românesc, nu pierе”.

Sunt personalități române pe care alte neamuri și le atribuie: Mircea Eliade, Emil Cioran, George Enescu, Constantin Brâncuși, sau...Nicolae Tesla. Știați că cel din urmă are ambii părinți istro-români, populație aromână, iar tatăl său era preot ortodox? Numele inițial al familiei originare fusese Drăghici, iar după meseria de dulgher, i se spunea Teslea. Henri Coandă, alt român genial, îl prezenta pe Tesla ca fiind român bănățean din Banatul sârbesc. Astăzi, românii din Timoc luptă din greu pentru afirmarea identității lor naționale.

Și cum să nu fim de acord, dacă în timpul prigoanei comuniste, români din toate categoriile sociale au rezistat torturilor fizice și psihice, mărturisind că „brazii se frâng, dar nu se îndoiesc”.

Pentru libertate au luptat și mulți dintre ei au și murit în rezistența din munți. Poate mulți se întreabă cum a fost posibil ca elevi de liceu, studenți, ofițeri veniți de pe front, profesori, dar și țărani; ocrotiți de preoți, femei, gospodari din zone învecinate, au luptat ca partizani și au rezistat, unii dintre ei mulți ani, sperând că vor putea apăra moștenirea pe care o primiseră de la înaintași. Un neam de cremene aleasă s-au dovedit românii de-a lungul secolelor și nădejdea în continuitatea acestor virtuți o purtăm în suflet, chiar dacă în ultimii 28 de ani au dispărut fabrici, uzine, flota de pescadoare care era între primele cinci în lume în anul 1989, toate făurite prin sacrificii (mai ales după al Doilea Război Mondial) de către cei care acum au pensii care nu le asigură un trai decent. Au fost falimentate fabrici de automobile care făceau export în zeci de țări de pe toate continentele lumii. A „dispărut”, chiar și o fabrică de diamante sintetice și este neclară situația Institutului Național de Cercetare „Cantacuzino”. Oameni cinici, cu interese înguste, dar lipsiți de patriotism și lași, au făcut posibile aceste lucruri, nesocotind valorile fundamentale ale neamului nostru.

România de mâine nu poate exista fără morală, fără credință și fără memorie.

Școala românească încă este pepinieră de oameni de calitate.

Școala noastră, numită până acum câțiva ani Școala nr 11, iar acum Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu”, este una dintre școlile recunoscute pentru valoarea elevilor modelați cu dragoste, respect și măiestrie, de către dascăli caracterizați de seriozitate și exigență.

Stă în puterea noastră, a voastră, dragi copii, să o facem statornică în viitor, continuând valorile pe care ni le-au insuflat înaintașii.

profesor pentru învățământ primar, Ionela Florea

Școala în sufletul absolvenților

Copilul din mine încă merge la Școala Nr. 11...în fiecare dimineață când “își face ghiozdanul”, care acum nu mai seamănă cu ghiozdanul de atunci, dar care are în el tot caiete, cărți și pixuri. Ce-i drept, acum sunt cărți de “Morfologie dentară”, “Ocluzologie” și alte titluri ce aparțin domeniului medical. Uneori îmi iau și creioane colorate la mine...iar în loc de uniformă am halat. Practic, nu s-au schimbat foarte multe față de acum 7 ani, de la ultimul clopoțel ce a sunat pentru mine și colegii mei la finalul clasei a VIII-a.

Sunt în continuare eleva formată de doamna învățătoare Dima Gabriela și de domnii profesori din școala generală și datorită profesiei pe care mi-am ales-o voi rămâne probabil toată viața la stadiul de “învățăcel”.

Abia acum conștientizez cât de importanți sunt primii pași în educarea și formarea unui copil și cât de norocoasă sunt că am avut întotdeauna în jurul meu oameni iubitori de cultură și pasionați de meseria de dascăl.

Ar fi mult prea simplu, dragi profesori, dragă doamnă învățătoare, să vă mulțumesc aici, în scris, pentru dedicarea dumneavoastră, motiv pentru care vreau ca recunoștința mea să rămână sub forma unei promisiuni: că, indiferent unde mă va purta viața, voi rămâne un om simplu și conștiincios așa cum am părăsit Școala Nr. 11 și că voi încerca zi de zi să devin cea mai bună variantă a mea.

Este o onoare și o bucurie imensă să pot aduce, în semn de omagiu, măcar un gând bun școlii mele de suflet, în care am crescut și în care am cunoscut prietenia adevărată și oameni ce sunt exemple demne de urmat.

Mi-am dat seama că pentru mine succesul în viață nu se măsoară nici în premii sau diplome, și nici în bogății sau funcții înalte, ci în faptul că oamenii își amintesc cu drag de mine în locurile prin care am trecut. Pentru acest lucru vă mulțumesc din toată inima mea!

Aionoaiei Bianca-Maria, șefă de promoție 2010

Dragă eu,

Deși ești aproape de terminarea clasei a XII-a, nu uita de unde ai pornit - nu uita de vechea “Școală 11”, actuala Școală Gimnazială “Mihail Sadoveanu”. Acea a fost a doua ta casă încă de când nici nu știai să vorbești corect. Mama ta, învățătoare a aceleiași instituții, te lua mereu la “copiii ei”, pe care îi invidiai pentru că primeau mai multă atenție decât tine. Nu uita cât de mândră erai când intrai în clasa aceea și erai “fata lu’ doamna”. Ai mai crescut puțin și ai intrat în clasa I. Ai avut parte și tu de o “doamnă” caldă și bună care te-a învățat tot ce folosești tu în viața de zi cu zi, lucruri pe care le consideri banale și pentru care uiți să o prețuiești pe cea care te-a îndrumat. Nu uita de concursul “Micul Matematician” cu ajutorul căruia aveai senzația că vei ajunge un al doilea Pitagora, păcat că în clasa a VIII-a ai ales Filologia, altfel sigur reușeai chiar dacă tu și geometria erați de multe ori “paralele”. Mai apoi,

ai intrat și la gimnaziu - în realitate, ai schimbat doar clădirea. Oamenii erau aceiași pe care îi cunoșteai de mică, însă de data aceasta îți erau mentori. Ai învățat ce înseamnă să ai un diriginte sever și blând în același timp, care te-a încurajat și ți-a fost alături ca un părinte. Cu ajutorul doamnei diriginte ai ajuns să iei locul al II-lea la Olimpiada Județeană de Limba și Literatura Română, moment în care ai înțeles că unele experiențe pot fi combinații dintre agonie și extaz, iar având parte de nedreptăți, ai avut primul gând de urma Științele Juridice, pentru a asigura viitoarelor generații dreptatea de care tu nu ai avut parte. Nu uita de chipul vesel al “profei de mate” care atunci când spuneai scuze inventate vă reamintea că “Și marmota învelea ciocolata în staniol”. Nu uita că drumul teatrului a început tot în generală, când în a doua oră din clasa a V-a ai fost ascultată la Istorie de “Doamna Director”, iar de emoții ai început să plângi și ai uitat inclusiv titlul. Atunci ai simțit că trebuie să îți învingi emoțiile și ai început cursurile de teatru. Nu uita că Gimnaziul tău s-a încheiat cu încoronarea pe scena școlii ca “Șefă de Promoție”, acel moment în care ai înțeles că merită să lupți, că atunci când îți propui ceva, vei reuși, dar și că ai primit cea mai bună educație, de la cei mai pregătiți dascăli. Nu uita că tot ceea ce ești și faci astăzi, a început de la “Școala 11” din Țiglina III.

Andreea Bianca Radu, șefă de promoție 2014

Cu o baghetă magică am vrea să stăpânim timpul, am vrea să avem flash-back-uri, cât mai dese, cu amintirile copilăriei. Ce-i mai frumos decât să fii elev într-o școală unde totul zâmbește: și soarele, și doamna învățătoare, și florile din grădină ce le-am plantat cu drag, și doamna profesoară de limba română ce-a făcut din cuvinte și muncă să strălucească numele elevilor pe diplome, medalii, succese după succese.

Nu mulți știau de școala noastră, sau poate că o considerau de cartier, dar iată că din umbra altor renumite școli, au apărut în fruntea listelor elevii școlii noastre. Nu poți uita excursiile cu domnul profesor de limba engleză, Nicolae Căldăraru, în care șotiile erau pe primul loc; nu poți uita pauzele în care coridorul școlii era neîncăpător, iar ușa clasei noastre se bloca adeseori. N-o poți uita pe doamna dirigintă, prof. Aniela Moga, care a ne-a făcut să ne întrebăm „Vom trece sau nu vom trece la engleză” fiindcă formele verbului erau prea grele de învățat. Geometria și-a deschis tainele folosind cheia doamnei prof. Diana Gregoretti; ea a știut cifrul de descifrare al jocului cu numere, astfel că noi nu am mai avut necunoscute. La

istorie, doamna prof. Gina Brînzan ne-a învățat cum să ne satisfacem curiozitatea, plimbându-ne prin etapele civilizației, prin ere și făcându-ne să cunoaștem cele mai importante personalități istorice.

Mă numesc Petcu Andreea Cristina, am fost elevă la Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” și sunt mândră de acest lucru. Îmi amintesc cu drag podul de flori care a fost făcut când am pășit pentru prima oară în școală. Îmi amintesc de emoțiile pe care le aveam când am văzut-o pe doamna învățătoare, Marieta Țelinoiu, pe colegi (unii au fost la cămin cu mine, alții erau noi). Clasa o aveam în școala mică, la etajul al II-lea. Dacă ar putea vorbi scările ar spune despre temerile noastre, despre jocurile noastre, despre ghiozdanele ce pe umeri veneau ca pe tobogan. Prima serbare de Crăciun a fost într-o sală de clasă alăturată; emoțiile nu mai aveau loc, erau prea mulți părinți, copii, bunici și Moșul. Atunci, a fost prima dată când am vrut să le arăt tuturor că eu fac sport: karate. Nu toți au înțeles, unii au râs, iar eu am plâns. Dar acum după ani și ani sunt dublă campioană mondială, europeană, națională. Medalii câștigate în competiții am în jur de 60. Cu spiritul meu competitiv am arătat ca pot fi cea mai bună, participând la nenumărate concursuri și olimpiade școlare, printre care se numără cele la limba română, matematică, religie, istorie, civică, limba franceză. Doamna învățătoare mi-a dat imboldul să lupt și să arăt că pot urca pe cea mai înaltă treaptă, iar doamna prof. de limba română, Aura Nicoară, m-a ajutat să mă mențin pe această treaptă, m-a ajutat să am încredere în mine. Doamna dirigintă, Aniela Moga, a avut încredere în mine și a văzut că pot fi un lider de care clasa are nevoie, ca mai apoi toți elevii școlii să mă aleagă. Pentru mine era apogeul: eram aleasă președinta Consiliului Elevilor, dădeam interviuri alături de cei mai buni elevi ai școlii, de cadrele didactice și cream o nouă imagine școlii: o școală în care poți evolua, poți participa la diferite olimpiade, concursuri, activități extracurriculare.

Mi-ar plăcea ca toți elevii, alături de șefii de promoție, să se întâlnească uneori și să demonstreze că au urmat licee, facultăți de renume și-au devenit oameni pe care se pot baza generațiile următoare de elevi.

Dacă m-ar întreba cineva ce aș face cu aceste amintiri, le-aș răspunde că le-aș ține într-un joben la suprafață ca atunci când sunt tristă și poate o ușă nu o pot deschide, să pot să prind curaj și să răzbat ca atunci când eram elevă.

Petcu Andreea Cristina, șefă de promoție 2016

Pași spre infinit

A trecut puțin timp de la ultima întâlnire cu profesorii și colegii din școala în care mi-am petrecut opt ani ai copilăriei, școala în care am intrat cu pași ezitanți și cu sufletul avid de cunoaștere. Răscolind printre amintiri, emoțiile mi se furișează în suflet, făcându-mă să simt fiori de neliniște, cam ca atunci când trebuia să răspund la lecție în fața profesorilor. Cu mâinile tremurânde deschid cutia de amintiri ce stă cuminte în biblioteca mea, cutia în care, pe parcursul anilor de gimnaziu am strâns diferite lucruri de care m-am simțit legată sufletește și de care nu am vrut să mă despart vreodată.

Întâiul lucru care îmi atrage atenția este stiloul meu auriu. Cu el am scris primele litere mai puțin perfecte decât aș fi vrut și, mai târziu, am scris primele poeme. Iată și carnetele de note în care stă ascunsă atâta trudă și dorință de cunoaștere. Toate îmi stârnesc amintiri despre profesorii care mi-au dat impulsul de care aveam nevoie pentru evoluția și ascensiunea mea. Fiecare dintre ei și-a pus amprenta asupra caracterului meu, influențându-mă pozitiv prin încrederea și susținerea primită din partea lor.

Privesc amuzată oracolul în care colegii mei au scris ceea ce au simțit atunci, gânduri mai mult sau mai puțin amuzante, care sunt sigură că vor rămâne mărturie în timp că am fost o echipă bine încheată, cu bune și rele. Sub toate acestea se află primul trandafir primit în dar alături de multe alte mărunțișuri care pentru mine au o mare valoare.

Închid ochii și în fața mea se derulează un film, e filmul meu, în care eroul principal sunt chiar eu. Și poate nu e nimic întâmplător că școala mea poartă numele marelui scriitor “Mihail Sadoveanu”, cel care probabil mi-a influențat drumul către literatură, reușind să public în anii petrecuți sub ocrotirea lui, opt cărți de care sunt mândră.

În timpul gimnaziului au fost momente foarte frumoase, poate și unele mai puțin plăcute, dar nu pot să nu păstrez în inimă toți acești ani. Nu știu de unde am auzit prima dată și mi-a intrat mie în cap că trebuie să devin un model demn de urmat de unii și de alții, o parte dintre cei care poate că nu și-au fixat încă bine reperele. Și am depus tot efortul, am investit toată energia și resursele mele în acest scop. Standardul pe care îl aveam de atins părea a fi unul înalt. Nu știu însă cât am reușit din acest vis, poate că am reușit câte ceva, dar mai am o viață înaintea și-mi mențin trează încrederea în mine că voi putea duce tot ceea ce mi-am propus la bun sfârșit.

Titlatura de „șefă de promoție” a fost o onoare pentru mine, fiind totodată și conștientă de faptul că a venit ca o recunoaștere a rezultatelor obținute în cei patru ani de gimnaziu. Le mulțumesc și acum celor care mi-au făcut școala una din cele mai frumoase perioade trăite: colegilor care mi-au devenit prieteni și care se află azi la diferite licee din localitate, profesorilor, cărora pe lângă cunoștințele acumulate le datorez o parte importantă din formarea mea. Le mulțumesc în primul rând pentru dăruirea lor, pentru că nu ne-au lăsat prea multe întrebări fără răspuns, pentru sfaturile oferite și toate îndemnulile lor motivaționale. Le mulțumesc părinților mei, care au muncit din greu și s-au sacrificat pentru ca eu să ajung aici.

M-am numărat și mă număr încă printre acei elevi care așteaptă începerea școlii cu nerăbdare. De fiecare dată a fost pentru mine un prilej de bucurie, am acceptat-o ca pe o treaptă necesară din viață, dar și ca un prilej de a asimila și de a mă îmbogăți cu noi și noi cunoștințe.

Poate că uneori avem senzația că școala ne întrerupe cumva din copilărie și ne forțează să devenim prea devreme oameni cu o gândire matură. Fără îndrumători, însă, școala n-ar exista decât într-o variantă a ei prescurtată și poate deloc eficientă. Fără profesori specializați, fără ajutorul și instruirea din partea lor cred că nu se poate, sau nu se poate la modul eficient. Poate că treptele pe care le parcurgem prin școală ne învață să fim mândri de ceea ce devenim, să fim conștienți că nu trebuie în viață să coborâm ștacheta educației pe care o primim.

În calitate de șefă de promoție al anilor 2013-2017 am un singur îndemn pentru generațiile care urmează: a fi elev al acestei școli este o mândrie și o onoare, important este să crezi în tine și să fii consecvent!

De ce am intitulat “Pași spre infinit” articolul meu? Pentru că am întâlnit o vorbă celebră care spunea cam așa: "Trăiește ca și cum ai muri mâine; învață ca și cum ai trăi la infinit". Cred cu tărie în acest adevăr, cred că fiecare an de școală nu e altceva decât un pas spre infinit și, cu cât învățăm mai mult, cu atât avem șansa să ne apropiem mai mult de infinitul mult râvnit de fiecare dintre noi.

Denisa Lepădatu, șefă de promoție 2017

Un tumult de amintiri îndepărtate mi-au luat mintea când am aflat că „școala mea” împlinește o jumătate de secol... Coridoarele, clasele și profesorii deosebiți începeau a se contura în memorie. Totuși, cele ce au rămas cel mai bine întipărite în sufletul meu sunt răbdarea, înțelegerea, ambiția dascălilor și atmosfera caldă și primitoare. Primele trepte ale drumului meu educațional au fost clădite și șlefuite ireproșabil de tot ceea ce înseamnă această școală. Mândria mea pentru aceasta nu va pieri niciodată, recunoștința fiindu-mi, cu siguranță, fără margine!

Medic Dan Oprea, promoția 1983

LA MULȚI ANI, DRAGĂ ȘCOALĂ !

Astăzi este ziua Ta aniversară care se întîmplă să coincidă cu a mea, la distanță de câteva zile, semn că ne-am născut în același an, acum o jumătate de secol....

Te felicit cu un gând scris cu literele care s-au agățat de mine odată cu abecedarul tău și care ies acum din suflet de fost și actual copil !

Știi, ne-am născut și am crescut împreună și am învățat una de la alta cum este să ai o prietenă pe viață. Tu mi-ai arătat mie că mama și tata de acasă se completează cu mama de la școală în primii patru ani, doamna învățătoare Nistor.

Au urmat apoi patru ani în care, în rolurile de părinți spirituali au venit pe rând în fața noastră doamnele profesoare și domnii profesori, unii încă pe pământ, alții prin cer și mi-au marcat fiecare cu ceva viitorul. Pentru copilul meu, profesorii de clasa a șaptea sunt mai aproape de el în funcție de aptitudinile lui: chimie, matematica, biologie, fizică, istorie. Posibil să avem de a face cu un viitor medic, cine știe.....

Școală dragă, tu ai tradiție, printre alte profesii, în viitori medici. Spun acum despre sora mea Anca Bulgaru, care și-a luat la revedere de la tine în anul 1983, la un an după mine și care acum este medic în Statele Unite. Mă refer și la Ligia Iordache care a terminat în an cu mine și care este medic în Italia și cine știe câți or mai fi ! Mulți, cu diverse profesii, bune și înalte, în general.

Mie mi-a plăcut mult tot ce am învățat de la tine în cei opt ani cât am fost împreună și tocmai de aceea am hotărât ca fiul meu să vină tot la tine. El nu mai este pionier, cum eram noi, nu mai poartă cravată și nu mai cântă în corul școlii cum cântam noi, dar urcă pe scara

învățăturii tale tot pentru că ai avut și ai oameni inimoși, de vocație pedagogi care m-au ajutat pe mine și care îl ajută și pe fiul meu să crească măcar cât am făcut-o eu, dacă nu și mai mult.

Tradiția de a preda ștafeta de la mine la copil, venind înspre tine, în momente diferite ale existenței tale, vine și din amintirile pe care le-am acumulat și care m-au convins că ești la fel de bună pentru el, chiar dacă au trecut niște ani.

Te-am reluat acum, împreună cu fiul meu la parcurs de lecții, am plecat din clasa I și iată că în prezent am ajuns în clasa a 7- a. Sunt bucuroasă când îl văd crescându-i aripi într-un loc în care la început era un ou iar acum deja stă să își ia zborul.

Eu nu mă mai țin minte elevă, dar rețin niste culori: că am avut eu un șnur roșu și cravată asortată, că aveam timp de învățat și de joacă, pentru că nu existau atâtea dispozitive electronice care fură timp prețios și tocmai de aceea literele se citeau din cărți. Dacă m-a ajutat? Da, poate chiar și ca să îți scriu această scrisoare de felicitare. După atâta timp de la despărțirea noastră, care în fond nu s-a produs niciodată, Dragă Școală, îți scriu și te rog să ai grijă de copiii aceștia deschiși la suflet de acum, așa cum ai fost și cu noi. Au fost zile bune, am învățat lucruri noi, ne-am distrat, am și copilarit cu tine, am avut teme și proiecte, emoții, zâmbete, uneori lacrimi, cam ca în viață.

Să ai grijă în continuare de copiii noștri care nu și-au pierdut entuziasmul, care încă spun tot ce gândesc, care vin cu plăcere la tine și care au atâtea vise, care știu să pună întrebări și să aștepte răspunsuri. Ajută-i să rămână uniți, acum și în continuare, învață-i să învețe să fie și să rămână o echipă de prieteni.

Să știi că noi, părinții lor, îți suntem aproape mereu, continuăm acasă ce începi tu cu ei, te susținem și te încurajăm să-i pregătești pe copii pentru viață. Să îi ajutăm împreună să își păstreze spiritul viu, să-i lăsăm să viseze, să le lăsăm aripile să se deschidă.

Am atâta încredere în tine..... Ți-am așezat în mâini copii senini și curioși, care știu să zâmbească din suflet și care între timp au devenit adolescenți.

Ai grijă de ei, te rog!

Învață-i să depășească obstacolele !

Arată-le cum să nu se lase doborâți niciodată, indiferent câte încercări vor veni peste ei!

Lasă-i să viseze și spune-le să nu-și uite visele !

Învață-i să lupte și să le îndeplinească !

Schimbă-i în bine, încurajează-i !

Dă-le aripi să meargă pe drumul lui!

Îți mulțumesc pentru ce ai reprezentat pentru mine, pentru sora mea și pentru toți

prietenii din copilărie, pentru copilul meu și pentru toți colegii lui de acum, pentru oamenii care au stat în fața mea la catedră și pentru cei care stau acum în fața lui Ștefan.

Oameni care își picură stropi din viața lor peste cei pe care îi îndrumă printre litere, cifre, evenimente istorice, formule matematice, de chimie și fizică, noțiuni de biologie și de muzică, desen etc.

Îți pun în piept o decorație de merit pentru cei cincizeci de ani de viață, în care ai scos patruzeci și ceva de generații de copii cu cei „opt ani” de acasă primiți în perioada de gimnaziu și pentru miile de elevi care au ieșit de pe porțile tale, care și-au luat zborul mai departe, spre licee, facultăți și apoi prin toată România sau prin alte țări și continente, cu cărămizile de la temelie așezate de tine.

Știi că ești pomenită mereu pe afară, dincolo de granițele țării, pentru felul în care ai reușit să deschizi aripile copiilor pentru zborul prin viață? Cu seriozitate și tenacitate ai construit Oameni.

Ești o eroină, draga mea Școală, a unsprezecea din oraș, cu numele tău ca și cel al străzii pe care îți faci veacul la jumătate, ca și al scriitorului de povești pentru copiii mici și mari, Mihail Sadoveanu.

Îți port recunoștință pentru totdeauna !

La mulți ani, dragă Școală Gimnazială Numarul 11, ”Mihail Sadoveanu”, din Galați !

Monica Costin, fostă Bulgaru, promoția 1982

Locul unde avem rădăcinile

Școala Gimnazială Nr.11 „Mihail Sadoveanu” este locul de unde am pornit în viață. Am avut cea mai bună învățătoare, pe doamna Georgeta Sandu, cei mai buni profesori și cei mai buni colegi.

Timp de opt ani, din 1975 până în 1983, universul meu s-a construit în jurul acestei instituții. Și tot ce am adăugat mai târziu la edificiul devenirii mele a venit să desăvârșească temelia clădită în acei ani.

Dacă eu și colegii mei am avut un parcurs bun în viață este pentru că acolo, la linia de start de la Școala Nr.11, am pășit cu speranță și încredere, vegheați de Dascăli cu D mare.

După 40 de ani de când am început clasa I, pe 15 septembrie 2015, am făcut un

exercițiu de regăsire. Cu ajutorul neprețuit al doamnei Gabriela Sandu, informaticianul școlii, am dat adunarea foștilor colegi și am avut bucuria de a ne reîntâlni, aproape jumătate de clasă, pentru a-i dăruia doamnei noastre învățătoare un CD cu fotografii alb-negru din școala primară. Nu pot descrie în cuvinte cât de mult a însemnat pentru noi, toți, acea reîntâlnire. Iar cu fiecare dintre cei care nu au putut veni atunci, dar au ajuns în Galați între timp, ne-am întâlnit, de fiecare dată, pentru a împărtăși emoția.

Școala noastră este locul unde avem rădăcinile. Astfel că orice reîntoarcere este benefică, este ca o reîntoarcere acasă, unde copilul care am fost ne așteaptă zâmbind în prag, cu brațele deschise.

Vă mulțumim, dragii noștri Profesori, pentru cât de mult însemnați pentru noi!
La mulți ani, binecuvântați, Școala noastră dragă!

Angela Ribinciuc, fostă elevă

**Școala mea,
atunci și acum**

Îmi amintesc cu drag de perioada în care am fost eleva Școlii Generale nr. 11 din Galați (1980 – 1988). După 24 de ani, m-am întors în școala mea, de data aceasta ca mamă a unei boboace de clasa întâi. Atunci când am ales școala pentru fiica mea, am ales în primul rând cu inima. Pentru mine, Școala nr. 11 a rămas „cea mai mare și mai bună din oraș”, așa cum credeam din tot sufletul încă din copilărie.

Am reintrat, cu emoție, pe poarta fostei mele școli, mă uitam la ea părea atât de diferită față de cea din copilăria mea. Zilele de odinioară, au revenit vii în memoria mea și mă vedeam copil fiind, alergând și râzând prin cutea școlii. Clădirile, altădată văruiate în verde, acum erau roz; terenul de sport, altădată locul nostru de joacă, era acum acoperit de un balon unde copiii își desfășoară orele de educație fizică; doar sala de sport părea să fi rămas aceeași. Când am intrat în incinta școlii am constatat cu uimire că doar melamina de pe holuri mai era așa cum mi-o aminteam eu din copilărie, în rest totul era nou și frumos: uși și geamuri din termopan, table moderne pe care nu se mai scrie cu creta, pupitre și scaune ergonomice pentru copii, laptopuri și videoproiectoare. Era clar!!! Școala mea evoluase!

Pe măsură ce trec anii de școală ai fiicei mele, îmi dau seama că este ceva ce a rămas neschimbat: inocența copiilor și dăruirea profesorilor. Răbdarea și entuziasmul doamnei învățătoare Manolache îmi amintea de învățătoarea mea, doamna Stan Elena. Dăruirea și implicarea profesorilor de acum îmi amintesc de dascălii mei, pe care îi numesc cu plecăciune: doamna dirigintă Ștefan (profesoara de geografie care ne făcea să vedem lumea prin ochii ei), domnul diriginte Mîndreci (profesor de limba germană, care mereu ne spunea „învățați germana că e de viitor”. Câtă dreptate îi dau astăzi și cât regret că atunci nu l-am ascultat), domnul profesor de limba română Lateș (care aproape zilnic ne spunea: „nu există nu pot, există doar nu vreau”), domnul profesor Burlui care m-a făcut să iubesc istoria și toți ceilalți dascăli care m-au ajutat să devin omul de astăzi.

Dacă ar trebui să răspund la întrebarea: ce reprezintă Școala nr. 11 pentru mine, aș spune că este locul în care am legat cele mai frumoase și durabile prietenii, locul unde am învățat ce înseamnă respect și recunoștință, temelia pregătirii mele pentru viață.

Cu siguranță că nu am greșit când am ales cu inima școala pentru fiica mea și sper, ca peste ani, ea să poată spune că Școala a învățat-o să fie propriul său dascăl, cel mai bun și cel mai aspru, așa cum spunea Nicolae Iorga.

Anca Hurduc Onosă
(eleva Școlii Nr. 11, în perioada 1980-1988)

REZULTATE OBȚINUTE LA OLIMPIADELE ȘCOLARE 2010-2017

Olimpiade naționale:

1. *Constantin Adina*: premiul I, olimpiada de educație tehnologică, 2012, prof. Crișan Maria

Olimpiade județene:

1. *Munteanu Marius*: mențiune, olimpiada de matematică, 2010, prof. Gregoretti Diana
2. *Mărgărit Alexandru*: premiul I, olimpiada de educație tehnologică, 2010, prof. Crișan Maria
3. *Grigoraș Gabriel*: premiul al III-lea, olimpiada de educație tehnologică, 2010, prof. Crișan Maria
4. *Aionoaiei Bianca*: mențiune, olimpiada de religie, 2010, prof. Toader Rodica
5. *Irofte Raluca*: mențiune, olimpiada de religie, 2010, prof. Toader Rodica
6. *Bogdan Diana*: mențiune, olimpiada de limba română, 2011, prof. Scarlat Jane-Mary
7. *Tofan Georgiana*: mențiune, olimpiada de limba română, 2011, prof. Buzoianu Loredana
8. *Vieru Răzvan*: premiul I, olimpiada de limba germană, 2012, prof. Cojocaruc Lucica; premiul al II-lea, olimpiada de limba germană, 2011, prof. Cojocaruc Lucica;
9. *Mihăilescu Gabriela*: mențiune, olimpiada de limba germană, 2011, prof. Cojocaruc Lucica; mențiune, olimpiada de limba română, 2012, prof. Scarlat Jane-Mary
10. *Voicu Ciprian*: premiul I –calificare la națională, olimpiada de educație tehnologică, 2011, prof. Crișan Maria
11. *Constantin Adina*: premiul I -calificare la națională, olimpiada de educație tehnologică, 2011, prof. Crișan Maria; premiul I –calificare la națională, olimpiada de educație tehnologică, 2012, prof. Crișan Maria; mențiune, olimpiada cultură și spiritualitate, 2013, prof. Nicoară Aura și Tuluș Geanina
12. *Crișan Gabriel*: premiul al II-lea, olimpiada de educație tehnologică, 2011, prof. Crișan Maria
13. *Vieru Mirela*: premiul al II-lea, olimpiada de religie, 2011, prof. Tuluș Geanina; mențiune, olimpiada de limba română, 2012, prof. Buzoianu Loredana
14. *Dinulescu Bianca*: premiul al III-lea, olimpiada de religie, 2011, prof. Toader Rodica
15. *Dobre Miruna*: mențiune, olimpiada de religie, 2011, prof. Toader Rodica
16. *Mitu Marian*: mențiune, olimpiada de religie, 2011, prof. Toader Rodica
17. *Radu Bianca*: premiul al II-lea, olimpiada de limba română, 2012, prof. Nicoara Aura; mențiune, olimpiada Lectura ca abilitate de viață, 2014, prof. Nicoară Aura

18. *Ardelean Andreea*: mențiune, olimpiada de limba română, 2012, prof. Nicoara Aura; mențiune, olimpiada de religie, 2013, prof. Toader Rodica; mențiune, olimpiada de religie, 2014, prof. Toader Rodica
19. *Monea Simona*: mențiune, olimpiada de limba română, 2012, prof. Nicoara Aura; mențiune, olimpiada cultură și spiritualitate, 2013, prof. Nicoară Aura și Tuluș Geanina
20. *Ghindaru Diana*: mențiune, olimpiada de matematică, 2012, prof. Gregoretti Diana
21. *Ion Mădălina*: premiul I, olimpiada de limba germană, 2012, prof. Cojocaru Lucica; premiul I, olimpiada de limba germană, 2013, prof. Cojocaru Lucica;
22. *Ion Teodora*: premiul al II-lea, olimpiada de limba germană, 2012, prof. Cojocaru Lucica; premiul al II-lea, olimpiada de limba germană, 2013, prof. Cojocaru Lucica;
23. *Totolici Denisa*: premiul al II-lea, olimpiada de limba germană, 2012, prof. Cojocaru Lucica
24. *Popovici Bianca*: premiul al II-lea, olimpiada de limba germană, 2012, prof. Cojocaru Lucica
25. *Mormoceea Daniela*: premiul al III-lea, olimpiada de limba germană, 2012, prof. Cojocaru Lucica
26. *Cristea Teodora*: mențiune, olimpiada de limba germană, 2012, prof. Cojocaru Lucica; mențiune, olimpiada de limba germană, 2013, prof. Cojocaru Lucica;
27. *Cristea Rafaela*: mențiune, olimpiada de limba germană, 2012, prof. Cojocaru Lucica
28. *Iancu Roxana*: premiul al III-lea, olimpiada de religie, 2012, prof. Toader Rodica
29. *Olaru Mihaela*: mențiune, olimpiada de religie, 2012, prof. Tuluș Geanina
30. *Fălcaru Ana*: mențiune, olimpiada de religie, 2012, prof. Toader Rodica
31. *Crăciun Nicola*: mențiune, olimpiada de educație civică, 2013, prof.înv.primar Florea Ionela; mențiune, olimpiada de limba română, 2015, prof. Nicoară Aura
32. *Nica Ioana*: mențiune, olimpiada de educație civică, 2013, prof.înv.primar Florea Ionela
33. *Găină Alexia*: premiul I, olimpiada sportului școlar-tenis de masă, 2013, prof. Toboșaru Gheorghe
34. *Robu Vlad*: premiul I, olimpiada de limba germană, 2013, prof. Cojocaru Lucica
35. *Șerban Christin*: premiul al III-lea, olimpiada de limba germană, 2013, prof. Cojocaru Lucica
36. *Bicioc Diana*: mențiune, olimpiada de limba română, 2014, prof. Nicoară Aura; mențiune, olimpiada Lectura ca abilitate de viață, 2014, prof. Nicoară Aura
37. *Petcu Cristina*: mențiune, olimpiada Lectura ca abilitate de viață, 2014, prof. Nicoară Aura; mențiune, olimpiada de lingvistică, 2015, prof. Nicoară Aura; mențiune, olimpiada Lectura ca abilitate de viață, 2015, prof. Nicoară Aura; premiul al III-lea, olimpiada de socio-umane- cultură civică, 2015, prof. Țugui Daniela
38. *Neagu Sara*: mențiune, olimpiada Lectura ca abilitate de viață, 2014, prof. Nicoară Aura
39. *Munteanu Alexandra*: mențiune, olimpiada de istorie, 2014, prof. Damian Mihaela
40. *Chettraru Andreea*: mențiune, olimpiada de religie, 2014, prof. Toader Rodica
41. *Chiriță Andreea*: mențiune, olimpiada de educație tehnologică, 2014, prof. Crișan Maria

42. *Pintilie Florin*: mențiune, olimpiada de educație tehnologică, 2014, prof. Crișan Maria
43. *Tasie Maria*: mențiune, olimpiada cultură și spiritualitate, 2014, prof. Buzoianu Loredana și Rusu Mihaela
44. *Crețu Rebeca*: mențiune, olimpiada cultură și spiritualitate, 2014, prof. Buzoianu Loredana și Rusu Mihaela; mențiune, concursul național "Terra", 2015, prof. Budurcă Măgduța
45. *Ștefu Samira*: mențiune, olimpiada de limba română, 2015, prof. Nicoară Aura; mențiune, olimpiada de limba română, 2016, prof. Nicoară Aura; mențiune, olimpiada Lectura ca abilitate de viață, 2016, prof. Nicoară Aura; premiul al III-lea, olimpiada de limba germană, 2017, prof. Cojocaruc Lucica; mențiune, olimpiada Lectura ca abilitate de viață, 2017, prof. Nicoară Aura
46. *Mocanu Lidia*: mențiune, olimpiada Lectura ca abilitate de viață, 2015, prof. Nicoară Aura
47. *Matei Alina*: mențiune, olimpiada Lectura ca abilitate de viață, 2015, prof. Scarlat Jane-Mary;
48. *Tașcă Andrei*: premiul al III-lea, olimpiada de socio-umane- cultură civică, 2015, prof. Țugui Daniela
49. *Lefter Bogdan*: mențiune, olimpiada de educație tehnologică, 2015, prof. Crișan Maria
50. *Lupu Andreea*: mențiune, olimpiada de religie, 2016, prof. Tuluș Geanina
51. *Trandafir Dragoș*: premiul I, olimpiada de limba germană, 2016, prof. Cojocaruc Lucica
52. *Andronic Lorena*: premiul al II-lea, olimpiada de limba germană, 2016, prof. Cojocaruc Lucica; premiul al II-lea, olimpiada de limba germană, 2017, prof. Cojocaruc Lucica;
53. *Varabiev Riana*: premiul al II-lea, olimpiada sportului școlar-atletism, 2016, prof. Vasile Săndița; premiul al III-lea, olimpiada sportului școlar-atletism, 2017, prof. Vasile Săndița
54. *Pavel Miruna*: mențiune, olimpiada de limba română, 2017, prof. Buzoianu Loredana; mențiune, olimpiada Lectura ca abilitate de viață, 2017, prof. Buzoianu Loredana
55. *Glăvan Cătălina*: mențiune, concursul național "Terra", 2017 prof. Budurcă Măgduța mențiune, olimpiada de limba română, 2017, prof. Nicoară Aura; ,mențiune, olimpiada de lingvistică, 2017, prof. Nicoară Aura, prof. Secrieru Mihaela
56. *Monea Cristina*: mențiune, olimpiada de limba română, 2017, prof. Nicoară Aura; olimpiada cultură și spiritualitate, 2013, prof. Nicoară Aura și Tuluș Geanina
57. *Lepădatu Denisa*: mențiune, olimpiada Lectura ca abilitate de viață, 2015, prof. Scarlat Jane-Mary; mențiune, olimpiada de matematică, 2017, prof. Enea Rodica
58. *Musceleanu Robert*: mențiune, olimpiada de matematică, 2017, prof. Secrieru Mihaela; mențiune, olimpiada de lingvistică, 2017, prof. Nicoară Aura, prof. Secrieru Mihaela
59. *Caia Mara*: premiul I, olimpiada de limba germană, 2017, prof. Cojocaruc Lucica; mențiune, olimpiada de socio-umane –cultură civică, 2017, prof. Brînzan Gina, prof. Ionescu Irina
60. *Zală Alexia*: premiul I, olimpiada de tehnologie, 2017, prof. Crișan Maria
61. *Dănăilă Mihai*: mențiune, olimpiada de lingvistică, 2017, prof. Nicoară Aura, prof. Secrieru Mihaela

62. *Crețu Miruna*: mențiune, olimpiada de socio-umane –cultură civică, 2017, prof. Brînzan Gina, prof. Ionescu Irina
63. *Culească Teodora*: mențiune, olimpiada de socio-umane –cultură civică, 2017, prof. Brînzan Gina, prof. Ionescu Irina
64. *Condriuc Daria*: mențiune, olimpiada de socio-umane –cultură civică, 2017, prof. Brînzan Gina, prof. Ionescu Irina
65. *Căpitănescu Alexandra*: premiul al III-lea, olimpiada de religie, 2017, prof. Tuluș Geanina Dinu Vlad: mențiune, concursul național ”Terra”, 2015, prof. Budurcă Măgduța
66. *Lupoe Lorin*: mențiune, concursul național ”Terra”, 2015, 2016 prof. Budurcă Măgduța
67. *Anghel Lucas*: mențiune, concursul național ”Terra”, 2016 prof. Budurcă Măgduța
68. *Moga Victor*: premiul III, etapa națională, concursul național ”Terra” ;premiul II-etapa județeană, 2017; prof. Budurcă Măgduța
69. *Bratoveanu Nicolas*: mențiune, concursul național ”Terra”, 2017 prof. Budurcă Măgduța
70. *Palade Alexandru*: mențiune, concursul național ”Terra”, 2017 prof. Budurcă Măgduța
71. *Bordea Alexia*: mențiune, olimpiada de religie, 2017, prof. Tuluș Geanina
72. *Drăgan Larisa*: premiul al II-lea, olimpiada sportului școlar - atletism, 2017, prof. Vasile Săndița
73. Echipa de volei a școlii: premiul I, olimpiada sportului școlar, 2012, prof. Tăune Ramona, prof. Pătrașcu Elena; premiul I, olimpiada sportului școlar, 2015, prof. Vasile Săndița;premiul I, olimpiada sportului școlar, 2016, prof. Vasile Săndița; premiul I, olimpiada sportului școlar, 2017, prof. Vasile Săndița
74. Echipa de fotbal a școlii, premiul al III-lea, olimpiada sportului școlar, 2012, prof. Toboșaru Gheorghe

DIRECTORII ȘCOLII

1967-2017

1. Ciobanu Vladimir, profesor istorie - 1967-1968
2. Tanu Zoica, profesor limba română - 1968-1972
3. Bordei Stelian, profesor geografie - 1972-1980, 1984-1989
4. Gherasim Miroslava, profesor limba română - 1980-1984
5. Motoc Marcel, profesor matematică - 1989-1993, 1997-2000
6. Lazăr Maria, profesor istorie - 1993-1997
7. Butoi Sanda, profesor fizică - 2000-2004
8. Scarlat Jane-Mary, profesor limba română - 2004-2008
9. Nicoară Aurica, profesor limba română - 2008-2009
10. Buzoianu Loredana Liliana, profesor limba română - 2009
11. Brînzan Gina, profesor istorie - 2009 - prezent

DIRECTORII ADJUNCȚI AI ȘCOLII

1967-2017

1. Hodur Ion, profesor limba română - 1967-1968
2. Dudău Marin, profesor matematică - 1968-1969
3. Luca Vița, învățător - 1970-1973
4. Podaru Ion, profesor matematică - 1972-1980
5. Motoc Marcel, profesor matematică - 1980-1988
6. Popa Maria, profesor fizică - 1988-1989
7. Lateș Gheorghe, profesor limba română - 1988-1989
8. Domnițeanu Titi, profesor chimie - 1989-2000
9. Sandu Georgeta, învățător - 1990-1993
10. Morun Ruxandra, profesor biologie - 1993-1998
11. Ion Maria, profesor matematică - 1997 - 1999

12. Ghițău Cornel, profesor fizică	- 1999-2002
13. Băloi Cristina, profesor biologie	- 2002-2003
14. Enea Rodica, profesor matematică	- 2003-2005
15. Anton Mariana, profesor matematică	- 2005-2010
16. Gregoretti Diana, profesor matematică	- 2010-2016
17. Tirim Rodica, profesor învățământ primar	- 2016-prezent

ȘEFII DE PROMOȚIE

1967-2017

1. Olteanu Eugenia	- 1967 -1968
2. Popescu Nelu	- 1968 -1969
3. Băzăvan Luminița	- 1969 -1970
4. Lăzărica Ludmila	- 1970 -1971
5. Bălan Săndel	- 1971 -1972
6. Rarinca Luminița	- 1972 -1973
7. Pintilie Lucian	- 1973 -1974
8. Roșoagă Mirela	- 1974 -1975
9. Chiculiță Lucia	- 1975 -1976
10. Gulerez Daniela	- 1976 -1977
11. Borcoman Silvia	- 1977 -1978
12. Nestor Octavian	- 1977 -1978
13. Jugănaru Maria	- 1978 -1979
14. Călianu Roxana	- 1979 -1980
15. Mihalcia Gabriel	- 1980 -1981
16. Enache Luminița	- 1981 -1982
17. Bulgaru Anca	- 1982 -1983
18. Gosav Laura	- 1983 -1984
19. Catană Mădălina	- 1984 -1985
20. Iliescu Mirela	- 1984 -1985

21. Stoica Silvia	- 1985 -1986
22. Caba Otilia	- 1986 -1987
23. Borțun Laura	- 1987 -1988
24. Bordei Gabriela	- 1988 -1989
25. Huzum Carmen	- 1989 -1990
26. Mardare Nicoleta	- 1990 -1991
27. Ionescu Elena	- 1991 -1992
28. Necula Nicoleta	- 1992 -1993
29. Ursachi Miruna	- 1993 -1994
30. Iamandi Irina	- 1994 -1995
31. Ciochină Victor	- 1995 -1996
32. Streza Mihai	- 1996 -1997
33. Ciomârtan Mihaela	- 1997 -1998
34. Pintilie Tiberiu	- 1998 -1999
35. Gălușcă Cristina	- 1999 - 2000
36. Ionașcu Silvia	- 2000 - 2001
37. Para Alexandra	- 2001 - 2002
38. Mititelu Andra	- 2002 - 2003
39. Ciocănel Maria	- 2003 - 2004
40. Moraru Elena	- 2003 - 2004
41. Dumitru Georgiana	- 2004 - 2005
42. Filote Diana	- 2005 - 2006
43. Ștefan Georgiana	- 2006 - 2007
44. Damian Burueană Adelina	- 2007 - 2008
45. Chiscop Elena	- 2008 - 2009
46. Aionoaiiei Bianca	- 2009 - 2010
47. Marin Ana Maria	- 2009 - 2010
48. Rîmniceanu Anca	- 2009 - 2010
49. Bogdan Diana Valentina	- 2010 - 2011
50. Mihăilescu Gabriela Laura	- 2011 - 2012
51. Ion Mădălina	- 2012 - 2013
52. Radu Andreea Bianca	- 2013 - 2014
53. Duda Oana Maria	- 2014 - 2015
54. Petcu Andreea Cristina	- 2015 - 2016

55. Trandafir Dragoș	- 2015 - 2016
56. Vîrgolici Laura Elena	- 2015 - 2016
57. Lepădatu Denisa	- 2016 - 2017

COLECTIVUL ȘCOLII GIMNAZIALE "MIHAIL SADOVEANU"

ANUL ȘCOLAR 2017-2018

CADRE DIDACTICE

Brînzan Gina - Prof. Istorie/ Director Tîrîm Rodica - Profesor Învățământ Primar- Director Adj.

Angheluță Nicoleta - Învățător

Banu Emilia - Prof. Fizică

Boza Ionel - Învățător

Bucur Emanuela - Prof. Lb. Engleză

Budurcă Măgduța - Profesor Geografie

Buliga Iozefina - Învățător

Burlui Raluca - Prof.Ed. Fizică

Buzoianu Loredana - Prof. Lb. Română

Caraman Aura - Prof. Lb. Franceză

Căldăraru Nicolae - Prof. Lb. Engleză

Cojocaru Lucica - Profesor Lb. Germană

Craivan Bianca - Profesor Informatică

Cristian Gabriela - Prof. Înv. Primar

Crișan Maria - Prof. Ed. Tehnologică

Dediu Cristina - Prof. Matematică

Enea Rodica - Profesor Matematică

Florea Ionela - Învățător

Gavril Daniela - Prof. Chimie

Gheorghiu Alina - Prof. Înv. Primar

Gâdei Carmen - Prof. Ed. Muzicală

Harabagiu Marcela - Prof. Înv. Primar

Ionașcu Maria - Prof. Biologie

Ionescu Aurelia - Învățător

Ionescu Irina - Profesor Cultură Civică

Manolache Maria - Învățător

Matei Săndina - Prof. Înv. Primar

Mereuță Cezara - Profesor Lb. Engleză

Nicoară Aurica - Prof. Lb. Română

Niță Eliza - Învățător

Pascariu Claudia- Prof. Matematică

Pintilie Carmen - Prof. Înv. Primar

Popica Marius Daniel - Prof. Cultură Civică

Popov Ramona - Prof. Lb. Germană

Radu Mihaela - Prof. Înv. Primar

Roșu Daniela - Prof. Înv. Primar

Sava Aurora - Prof. Fizică

Sava Dorina - Învățător

Scarlat Jane-Mary - Prof. Lb. Română

Șorcaru Nicoleta - Prof. Desen

Toader Rodica - Profesor Religie

Toboşaru Gheorghe - Prof. Ed. Fizică

Tuluş Geanina - Prof. Religie

Ţelinoiu Marieta - Învăţător

Ţugui Daniela - Profesor Psiholog

Vasile Săndiţa - Prof. Ed. Fizică

Vîrtosu Constanţa - Prof. Înv. Primar

PERSONAL DIDACTIC AUXILIAR

Căruțeru Lidia - Secretar șef

Gavrilă Isabela - Contabil Șef

Bujor Mihaela - Bibliotecar

Negulescu Nicoleta - Administrator/Secretar

Pruteanu Elena - Laborant

Sandu Gabriela - Informatician

PERSONAL NEDIDACTIC

Cozma Mihaela - Îngrijitor

Fudulache Mariana - Îngrijitor

Hohotă Steluța - Îngrijitor

Alecu Dan - Mecanic

**COLECTIVUL DE ELEVI AL ȘCOLII GIMNAZIALE "MIHAIL SADOVEANU"
ANUL ȘCOLAR 2017-2018**

Clasa Pregătitoare A

ECHIPA DE REDACȚIE

Profesori coordonatori:

prof. Brînzan Gina

prof. Nicoară Aura

Redactor-șef:

Mocanu Lidia

Tehnoredactare, grafică:

prof. Nicoară Aura

Coperta:

Prof. Corcăcel Adrian

**Răspunderea pentru informațiile furnizate și opiniile exprimate în articolele publicate aparțin în
exclusivitate autorilor**

